

روایت یک روز جان فداایی

مردم مؤمن اصفهان روز پنجشنبه با حضور پرشکوه در رزمایش جان فدایان اصفهانی، آمادگی خود را برای دفاع از ایران اعلام کردند = ۰۲

صفحه ان زیبا

اصفهان من، شهر شهادت

سال بیست و دوم | شماره ۵۴۷۵ | شنبه ۱۱ مهر ۱۴۰۵ | ۲۱ ربیع الثانی ۱۴۴۸ | 3 OCT 2026 | ۸ صفحه | ۲۰۰۰۰ تومان | esfahanzibaonline.ir

دفاع مقدس و آتش نشانان دور وایت از ایثار و خدمت در منطقه ۱۴

مراسم تجلیل و تقدیر از کارکنان ایستگاه شماره ۱۹ آتش نشانی اصفهان برگزار شد

در شهرداری اصفهان و در جای جای این شهر، خود را وام دار شهدای عزیز و خانواده های آنان و همچنین آتش نشانی می دانیم که برای آرامش و امنیت مردم تلاش می کنند. این مناسبت ها فرصت ارزشمندی است تا گوشه ای از ارادت و قدردانی خود را به این عزیزان نشان دهیم

محمد مهدی کریمی، مدیر منطقه ۱۴ شهرداری اصفهان

از تسهیل تا بهره برداری مدیریت شهری اصفهان در کنار سرمایه گذار

تبدیل ظرفیت های شهر به دارایی ماندگار هفت فرصت جدید سرمایه گذاری تا ۲۲ مهر در دسترس متقاضیان

بسته سرمایه گذاری، حوزه هایی از ورزش و گردشگری تا خدمات شهری و حمل و نقل پاک را شامل می شود؛ به همین دلیل، سرمایه گذاران تخصصی و فعالان حوزه های تجاری و خدماتی می توانند متناسب با توان و زمینه فعالیت خود وارد این همکاری ها شوند

مسعود حیدری، مدیرعامل سازمان سرمایه گذاری و مشارکت های مردمی شهرداری اصفهان

محمد مهدی کریمی
مدیر منطقه ۱۴ شهرداری اصفهان

دفاع مقدس و آتش نشانی دو روایت از ایثار و خدمت در منطقه ۱۴

دیبرگروه شهر هم محله

هفته دفاع مقدس یادآور روزهایی است که ملت ایران با تکیه بر همبستگی، ایثار و پایداری، یکی از مهم‌ترین آزمون‌های تاریخ معاصر خود را پشت سر گذاشت؛ روزهایی که فرهنگ شهادت، فداکاری و دفاع از میهن به یکی از جلوه‌های ماندگار هویت اجتماعی ایرانیان تبدیل شد. در همین راستا و هم‌زمان با هفته دفاع مقدس و هفتم مهر، روز آتش نشانی و ایمنی، مراسمی در ایستگاه‌شماره ۱۹ آتش‌نشانی شهرداری اصفهان، واقع در مجاورت ساختمان منطقه ۱۴، برگزار شد تا از دوجلوه ارزشمند ایثار و خدمت، یعنی رزمندگان و شهدای دفاع مقدس و آتش‌نشانی که امروز در خط مقدم خدمت‌رسانی به مردم قرار دارند، یاد و تجلیل شود. مدیر منطقه ۱۴ شهرداری اصفهان، دراین مراسم با اشاره به جایگاه مناسبت‌های ملی و انقلابی در برنامه‌های فرهنگی مدیریت شهری اظهار کرد: یکی از وظایف معاونت فرهنگی و روابط عمومی در شهرداری اصفهان، تعظیم شانزدهم انقلاب اسلامی و گرامی‌داشت مناسبت‌های ارزشمند ملی و مذهبی است و مدیریت شهری همواره بر این موضوع تأکید داشته است.

او افزود: هفته دفاع مقدس فرصتی برای بازخوانی فرهنگ ایثار، شهادت و فداکاری نسلی است که برای دفاع از کشور و ارزش‌های خود از جان و مال خویش گذشتند. در کنار آن، هفتم مهر نیز یادآور رشادت انسان‌هایی است که در لباس آتش‌نشانی، بی‌منت و در سخت‌ترین شرایط، برای نجات جان و مال مردم تلاش می‌کنند.

محمد مهدی کریمی ادامه داد: به همین مناسبت، تصمیم گرفتیم در کنار آتش‌نشانان ایستگاه ۱۹، ضمن گرامی‌داشت هفته دفاع مقدس و روز آتش‌نشانی، یاد و خاطره شهدای دانش‌آموز و شهدایی را که در روزهای آغازین مهرماه به شهادت رسیدند، نیز گرامی بداریم.

مدیر منطقه ۱۴ شهرداری اصفهان گفت: این مراسم با اجرای برنامه‌های فرهنگی و هنری همراه بود و به رسم هر سال، از خانواده شهدایی که امروز از کارکنان خدم شهرداری اصفهان هستند هم تجلیل و قدردانی شد؛ همچنین آتش‌نشانان ایستگاه شماره ۱۹ مورد تقدیر قرار گرفتند.

او اشاره به جایگاه خانواده شهدا و آتش‌نشانان

در فرهنگ ایثار و خدمت اظهار کرد: ما در

شهرداری اصفهان و در جای‌جای این شهر،

خود را وام‌دار شهدای عزیز و خانواده‌های آنان و

همچنین آتش‌نشانی می‌دانیم که برای آرامش

و امنیت مردم تلاش می‌کنند. این مناسبت‌ها

فرصت ارزشمندی است تا گوشه‌ای از ارادات

و قدردانی خود را به این عزیزان نشان دهیم.

کریمی در ادامه با اشاره به جایگاه والای شهدا

گفت: همان‌گونه که در قرآن کریم آمده است:

«وَلَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْوَاتًا بَلْ

أَحْيَاءُ عِنْدَ رَبِّهِمْ يُرْزَقُونَ»؛ شهدا زنده‌اند و یاد و

راه آنان در جامعه ماندگار خواهد بود.

مدیر منطقه ۱۴ شهرداری اصفهان همچنین

با بیان اینکه قدردانی از خدمتگزاران جامعه،

بخشی از فرهنگ دینی و اخلاقی است، به این

روایت اشاره کرد: «مَنْ لَمْ يَشْكُرِ الْمَخْلُوقَ لَمْ يَشْكُرِ

الخالق»؛ «کسی که از مخلوق تشکر نکند، شکر

خالق را نیز به جا نیاورد» است،

او خاطرنشان کرد: امروز وظیفه ماست که

فرهنگ ایثار و خدمت را به نسل‌های آینده

منتقل کنیم؛ چراکه هم شهدا و خانواده‌های

آنان و هم آتش‌نشانان، سرمایه‌های ارزشمند

اجتماعی هستند و تجلیل از آنان در حقیقت

تجلیل از فرهنگ فداکاری، مسئولیت‌پذیری

و خدمت بی‌منت به مردم است.

گزارش تصویری این برنامه را در صفحه ۴

مشاهده کنید

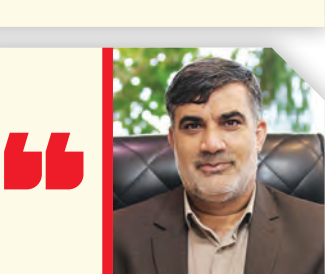

حسین کارگر
مدیر منطقه ۵ شهرداری اصفهان

هرس ۳۵۳ هزار مترمربع پرچین در فضای سبز منطقه ۵ اصفهان

مدیر منطقه ۵ شهرداری اصفهان از آغاز عملیات هرس و فرم‌دهی بیش از ۳۵۳ هزار مترمربع پرچین در معابر، بلوارها و بوستان‌های این منطقه خبر داد و گفت: این عملیات با هدف تقویت رشد گیاهان، حفظ فرم و زیبایی پرچین‌ها، حذف شاخه‌های خشک و اضافی و ارتقای کیفیت منظر شهری اجرا می‌شود. حسین کارگر اظهار کرد: بخش عمده این عملیات در سه محدوده اجرایی انجام می‌شود که شامل ۹۰ هزار و ۳۱۰ مترمربع در بلوک صفه، ۱۸۹ هزار و ۴۸۵ مترمربع در بلوک ملت و سعدی و ۷۴ هزار مترمربع در بلوک سیاهان شهر است و اجرای برنامه هرس در هر محدوده متناسب با شرایط فضای سبز و نیازهای موجود انجام خواهد شد. مدیر منطقه ۵ شهرداری اصفهان تصریح کرد: هرس پرچین‌ها با هدف افزایش تولید و رشد شاخه‌های جوان، حفظ فرم مناسب گیاه، حذف شاخه‌های خشک، آسیب‌دیده و اضافی و جلوگیری از نامنظم‌شدن ساختار پرچین‌ها انجام می‌شود و علاوه بر ارتقای کیفیت بصری، به حفظ سلامت و شادابی پوشش گیاهی نیز کمک می‌کند. کارگر

ادامه داد: در کنار هرس پرچین‌ها، عملیات هرس تویپاری درختان پارک صفه نیز در حال انجام است و مجموعه فعالیت‌های نگهداشت فضای سبز با برنامه‌ریزی مشخص دنبال می‌شود تا بوستان‌ها و فضاهای سبز منطقه برای استفاده شهروندان در شرایط مطلوب‌تری قرار گیرند. او خاطرنشان کرد: عملیات هرس و آرایش فضای سبز به‌صورت هم‌زمان با برگ‌رویی و نظافت ویژه بوستان‌ها، خاک‌ریزی و آماده‌سازی باغچه‌ها برای کاشت گل و حذف علف‌های هرز انجام می‌شود؛ این اقدام‌ها به شکل یک زنجیره به هم پیوسته، وضعیت ظاهری و کیفی فضاهای سبز را بهبود می‌دهد و زمینه را برای اجرای برنامه‌های کاشت و توسعه پوشش گیاهی فراهم می‌کند. مدیر منطقه ۵ شهرداری اصفهان گفت: اجرای به‌موقع عملیات هرس موجب کنترل رشد نامنظم گیاهان، حفظ شکل و انسجام پرچین‌ها و جلوگیری از خشکیدگی یا آسیب برخی بخش‌های گیاه می‌شود و از سوی دیگر، با سامان‌دهی حاشیه معابر و بوستان‌ها، نقش مؤثری در بهبود منظر شهری دارد. کارگر افزود: منطقه ۵ به‌دلیل برخورداری از مجموعه‌ای از بوستان‌ها، فضاهای سبز گسترده و عرصه‌های مهمی همچون پارک کوهستانی صفه، نیازمند اجرای مستمر برنامه‌های نگهداشت و پیرایش فضای سبز است و به همین‌دلیل عملیات هرس، فرم‌دهی، حذف علف‌های هرز، نظافت و آماده‌سازی باغچه‌ها در قالب برنامه‌های دوره‌ای دنبال می‌شود. او تأکید کرد: هرس و آرایش فضای سبز یکی از اولویت‌های اصلی حوزه فضای سبز منطقه است و استمرار این اقدام‌ها علاوه بر حفظ زیبایی و طراوت محیط شهری، زمینه ایجاد فضایی منظم، پاکیزه و دل‌پذیر را برای حضور و استفاده شهروندان فراهم می‌کند.

هوشنگ نظری‌پور
مدیر منطقه ۱۵ شهرداری اصفهان

روکش آسفالت خیابان اطشاران اجرا و تکمیل شد

مدیر منطقه ۱۵ شهرداری اصفهان از اجرای روکش آسفالت خیابان اطشاران در پاسخ به مطالبه شهروندان خبر داد و گفت: این پروژه در مساحتی بالغ بر هشت هزار مترمربع و با اعتباری معادل ۶۰ میلیارد ریال اجرا شد و به پایان رسید. هوشنگ نظری پور اظهار کرد: بهسازی و ارتقای کیفیت معابر یکی از مطالبه‌های مستمر شهروندان در محله‌های منطقه ۱۵ است؛ در همین راستا، عملیات روکش آسفالت خیابان اطشاران با هدف بهبود شرایط تردد و ارتقای کیفیت این مسیر در دستورکار مدیریت منطقه قرار گرفت. او افزود: خیابان اطشاران از سمت محله ابر و به طول حدود ۸۰۰ متر، ازجمله مسیرهایی بوده که به‌دلیل ناهمواری و نامناسب بودن سطح معبر، شرایط مطلوبی برای تردد شهروندان نداشت و بهسازی آن به یکی از مطالبه‌های مردم این محدوده تبدیل شده بود. مدیر منطقه ۱۵ شهرداری اصفهان با اشاره به اهمیت توجه به مطالبه‌های محله‌ای گفت: یکی از اولویت‌های مدیریت شهری، شناسایی مسائل و نیازهای واقعی محله‌ها و هدایت اقدام‌های عمرانی به سمت پروژه‌هایی است که بیشترین اثر را در زندگی روزمره شهروندان دارد. در همین چارچوب، بهسازی معابر و رفع نقاط فرسوده و ناهموار در سطح منطقه با جدیت دنبال می‌شود. او خاطرنشان کرد: اجرای روکش آسفالت خیابان اطشاران نمونه‌ای از تبدیل یک مطالبه مردمی به اقدام عمرانی است.

حسن محمد حسینی
مدیر منطقه ۸ شهرداری اصفهان

آغاز عملیات پیشگیرانه منطقه ۸ اصفهان برای مدیریت رواناب‌های سطحی

مدیر منطقه ۸ شهرداری اصفهان از آغاز اجرای مجموعه‌ای از طرح‌های پیشگیرانه برای مدیریت رواناب‌ها و کاهش خطر آب‌گرفتگی معابر این منطقه خبر داد.

حسن محمد حسینی با اشاره به ضرورت آمادگی مدیریت شهری برای مواجهه با بارش‌های پیش‌رو، اظهار کرد: با توجه به پیش‌بینی‌های انجام‌شده و احتمال تأثیرگذاری پدیده اقلیمی ال‌نینو بر الگوی بارش و افزایش بارندگی در برخی مناطق، بررسی نقاط مستعد آب‌گرفتگی و رواناب در سطح منطقه با جدیت در دستورکار قرار گرفت.

او افزود: بر اساس مطالعات و بررسی‌های کارشناسی انجام‌شده، مجموعه‌ای از اقدام‌های عمرانی و پیشگیرانه برای ارتقای ظرفیت دفع آب‌های سطحی و کاهش آب‌گرفتگی معابر تعریف شده است که اجرای آن‌ها در نقاط اولویت‌دار منطقه دنبال می‌شود.

مدیر منطقه ۸ شهرداری اصفهان با اشاره به بخشی از این اقدام‌ها گفت: احداث سبکتی برای دفع آب‌های سطحی، لوله‌گذاری و اجرای جدول کانیو در معابر، جمع‌آوری و هدایت آب‌های سطحی، حفر چاه‌های جذبی و چاه‌های عمیق، همچنین لای‌روبی کانال‌ها، سبکتی‌ها و مسیرهای انتقال رواناب ازجمله اقدام‌هایی بوده که در برنامه اجرایی منطقه قرار گرفته است.

محمد حسینی ادامه داد: برای اجرای مجموعه اقدام‌های پیش‌بینی‌شده، اعتبار موردنیاز بالغ بر ۵۷ میلیارد تومان برآورد شده است که با توجه به ضرورت و فوریت موضوع، پیگیری‌های لازم برای تأمین منابع انجام شد.

او تصریح کرد: با توجه به ضرورت و فوریت موضوع و هماهنگی انجام‌شده با معاونت برنامه‌ریزی شهرداری اصفهان، تخصیص‌های موردنظر انجام‌شده و عملیات اجرایی پروژه‌ها نیز آغاز شده است.

مدیر منطقه ۸ شهرداری اصفهان خاطرنشان

کرد: هدف از اجرای این اقدام‌ها، افزایش

آمادگی منطقه در برابر بارش‌های پیش‌رو،

ارتقای ظرفیت هدایت و دفع آب‌های سطحی،

کاهش نقاط مستعد آب‌گرفتگی و جلوگیری از

ایجاد اختلال در تردد شهروندان و فعالیت‌های

شهری است.

محمد حسینی تأکید کرد: این اقدام‌ها با رویکرد

پیشگیری و کاهش آسیب‌پذیری پیش از وقوع

بارش‌های شدید در حال اجراست و تلاش

می‌شود پروژه‌های اولویت‌دار در کوتاه‌ترین

زمان ممکن به مرحله بهره‌برداری برسد.

غلامرضا ساکتی
مدیرعامل سازمان مدیریت پسماند شهرداری اصفهان

اسباب بازی‌های بدون استفاده دوباره وارد چرخه بازی می‌شوند

مدیرعامل سازمان مدیریت پسماند شهرداری اصفهان از برگزاری رویداد «تبادل سبز» باهدف ترویج فرهنگ استفاده دوبلر و کاهش تولید پسماند خبر داد و گفت: شهروندان می‌توانند اسباب‌بازی‌های سالم و قابل استفاده خود را برای تبادل به خانه خلاقیت و بازی‌های فکری بیاورند و در ازای آن، اسباب‌بازی دیگری انتخاب کنند. غلامرضا ساکتی اظهار کرد: رویداد «تبادل سبز» با رویکرد آموزش و فرهنگ‌سازی در حوزه مدیریت پسماند و با تأکید بر استفاده دوباره از وسایل قابل استفاده به‌کار می‌شود تا کودکان و خانواده‌ها کثرت تجربه یک فعالیت شاد و خلاقانه، با مفهوم کاهش پسماند و بازگرداندن وسایل به چرخه مصرف آشنا شوند. او افزود: در این رویداد، شهروندان می‌توانند اسباب‌بازی‌های سالم، تمیز و قابل استفاده‌ای را که دیگر مورد استفاده آن‌ها نیست، به محل برگزاری بیاورند تا این وسایل به‌جای قرارگرفتن در چرخه دورریز، امکان استفاده دوباره پیدا کنند. مدیرعامل سازمان مدیریت پسماند شهرداری اصفهان ادامه داد: فلسفه برگزاری چنین برنامه‌هایی این است که یک وسیله بدون استفاده برای یک خانواده می‌تواند در این زمینه خاطرنشان کرد: با تعامل سازنده با دولت و مجلس، به دنبال آسان‌سازی قوانین و کاهش بوروکراسی هستیم و در این مسیر، بهره‌گیری از دانش بومی و توان شرکت‌های دانش‌بنیان، اصفهان را به قطب علمی صنعتی انرژی‌های تجدیدپذیر تبدیل خواهد کرد.

فلاح ادامه داد: توسعه انرژی پاک نباید برای شهروندان هزینه‌زا باشد؛ به همین‌دلیل طراحی مدل‌های اقتصادی برای تبدیل انرژی خورشیدی به فرصت اقتصادی در دستورکار قرار دارد.

محمد میرفخرآزاد
مدیر منطقه ۱۰ شهرداری اصفهان

دومعبر منطقه ۱۰ اصفهان به نام شهدا نام‌گذاری شد

درآیینی باحضور مدیرمنطقه ۱۰ شهرداری اصفهان، دومعبر این منطقه به نام شهیدوالامقام احمدرضا افشاری و سه برادر شهید، علیرضا، مهدی و امیرجواد کلاه‌دوزان باهدف ماندگارکردن یاد شهدا و انتقال روایت ایثار و فداکاری آنان به نسل‌های آینده نام‌گذاری شد. مدیر منطقه ۱۰ شهرداری اصفهان درآیین نام‌گذاری معابر این منطقه به نام شهدای والامقام اظهار کرد: نام‌شهاد بخشی جدایی‌ناپذیر از هویت فرهنگی و تاریخی شهر اصفهان است و مدیریت شهری وظیفه خود می‌داند با پاسداشت یاد و نام این عزیزان زمینه‌آشنایی نسل‌های امروز و آینده با فرهنگ ایثار، فداکاری و از خودگذشتگی فراهم کند. محمد میرفخرآزاد افزود: شاهد ثبت نام چند شهید گران‌قدر بر تابلوهای معابر منطقه هستیم، نام‌هایی که هریک روایتگر بخشی از تاریخ پرافتخار این سرزمین هستند و قرارگرفتن این نام‌ها در فضای شهری فرصتی برای پیوند میان زندگی روزمره شهروندان و خاطره‌ها و ارزش‌های دوران دفاع مقدس و مقاومت است. مدیر منطقه ۱۰ شهرداری اصفهان ادامه داد: یکی از این معابر به نام شهید والامقام احمدرضا افشاری نام‌گذاری شد است، شهیدی که در مسیر خدمت و انجام مأموریت در سوره مجروح شد و پس از تحمل جراحات و طی دوران درمان به شهادت رسید. شهید افشاری متولد ۲۴ فروردین ۱۳۶۸ بود و نام او امروز بر یکی از معابر منطقه ۱۰ قرار گرفته است تا یاد و خاطره این شهید جوان در فضایی شهری اصفهان ماندگار شود. صیرفی‌نژاد در ادامه به نام‌گذاری معبر دیگر به نام سه برادر شهید کلاه‌دوزان اشاره کرد و گفت: روایت سه برادر شهید، علیرضا، مهدی و

محمد رضا فلاح
عضو شورای اسلامی شهر اصفهان

«اصفهان شهر خورشیدی» باید با عدالت انرژی در تمام مناطق شهر اجرا شود

عضو شورای اسلامی شهر اصفهان با تأکید بر ضرورت تحقق عدالت انرژی در طرح «اصفهان شهر خورشیدی» گفت: بهره‌مندی از انرژی پاک نباید به مناطق برخوردار محدود شود؛ بلکه مناطق کم‌برخوردار، پرتراکم و فضاهای عمومی شهر نیز باید سهمی از توسعه انرژی خورشیدی و کاهش هزینه‌های انرژی و کاهش آلودگی هواداشته باشند. محمد رضا فلاح بیان اینکه در طرح اصفهان شهر خورشیدی رعایت عدالت شهر لازم است، اظهار کرد: منافع انرژی‌های پاک نباید فقط به مناطق برخوردار یا ساختمان‌های لوکس محدود شود و بهره‌مندی مناطق کم‌برخوردار، پرتراکم و دارای آسیب‌پذیری‌های زیست محیطی از مزایای این طرح، به‌ویژه در کاهش آلودگی هوا و هزینه‌های انرژی، ضرورتی اجتناب‌ناپذیر است.

او با اشاره به لزوم توسعه متوازن نیروگاه‌های خورشیدی افزود: علاوه بر ساختمان‌های اداری و پروژه‌های کلان، باید از ظرفیت فضاهای عمومی همچون فرهنگ سراها، پارکینگ‌ها و مراکز خدماتی در تمام نقاط شهر بهره‌برداری شود.

عضو شورای اسلامی شهر اصفهان با اشاره به پیگیری‌های مدیریت شهری برای رفع موانع ملی و منطقه‌ای در زمینه خاطرنشان کرد: با تعامل سازنده با دولت و مجلس، به دنبال آسان‌سازی قوانین و کاهش بوروکراسی هستیم و در این مسیر، بهره‌گیری از دانش بومی و توان شرکت‌های دانش‌بنیان، اصفهان را به قطب علمی صنعتی انرژی‌های تجدیدپذیر تبدیل خواهد کرد.

سرتاشیار مجتبی دهقانی
سخن‌گو و رئیس اداره ارتباطات سازمان آتش‌نشانی و خدمات ایمنی شهرداری اصفهان

نجات ۱۳۲ نفر در حوادث هفته گذشته اصفهان

سخن‌گو و رئیس اداره ارتباطات سازمان آتش‌نشانی و خدمات ایمنی شهرداری

اصفهان از ثبت شش هزار و ۶۶۲ تماس با سامانه ۱۲۵ طی هفته گذشته خبر داد و گفت: این تماس‌ها به نجات ۱۳۲ نفر منجر شده است. سرتاشیار مجتبی دهقانی اظهار کرد: از مجموع تماس‌های شهروندان، ۱۱۰ مورد حریق بوده که شامل منزل مسکونی با

۱۵ مورد، اماکن تجاری و صنعتی هفت مورد، ۴۸ مورد حریق ضایعات صنعتی و کشاورزی، و دو مورد حریق در دامداری و حریق وسایل نقلیه ۱۵ مورد بوده است. سخن‌گو و رئیس اداره ارتباطات سازمان آتش‌نشانی و خدمات ایمنی شهرداری اصفهان ادامه داد: ۱۴۱ حادثه مختلف ازجمله تصادف‌ها با ۱۶ مورد، حبس در آسانسور ۴۵ مورد، حبسی در محیط‌های بسته تجاری و کارگاهی ۹ مورد، ۱۸ مورد مهار یا نجات حیوانات، سه مورد گیرکردن حلقه در انگشت، سه مورد نجات افراد گرفتار در کوه و هشت حادثه مختلف همچون حوادث ساختمانی ازجمله گودبرداری، تخریب غیراصولی و ریزش گزارش شده است. دهقانی با بیان اینکه هفته گذشته ۱۳۵ مورد استقرار خودروهای اطفائیه در سطح شهر و ۱۹۹ گشت ایمنی به منظور شناسایی نقاط مخاطره‌آمیز و

برای ارائه خدمات بهتر به شهروندان صورت گرفته است، تصریح کرد: ۳۰ تماس منجر به اعزام برای ارائه خدمات ایمنی مضاعف به شهروندان گزارش شده است. او تصریح کرد: آتش‌نشانان در ۲۵۱ عملیات موفق شدند جان ۱۳۲ نفر از شهروندان گرفتار در حریق و حوادث را نجات دهند یا از صدمه‌های بیشتر به آن‌ها جلوگیری کنند.

محمد نورصالحی
رئیس شورای اسلامی شهر اصفهان

اختلال سامانه «سرای ۱۰» برطرف شد

رئیس شورای اسلامی شهر اصفهان از رفع اختلال‌ها و کندی سامانه «سرای ۱۰» خبر داد و گفت: گزارش شورای ترافیک استان درباره اتصال شهرک دولت‌آباد به اصفهان از طریق خیابان جانبازان نیز در کمیسیون تلفیق بررسی شده و این طرح در انتظار تأیید مصوبه شورای ترافیک استان است.

محمد نورصالحی ضمن تشریح مباحث مطرح شده در جلسه هفته گذشته کمیسیون تلفیق شورای اسلامی شهر اصفهان اظهار کرد: به‌دلیل حجم فراوان موضوع‌های کاری، جلسه‌های کمیسیون تلفیق هفته گذشته در دو نوبت برگزار شد.

او افزود: روزهای یکشنبه و سه‌شنبه هفته گذشته جلسه‌های کمیسیون تلفیق تشکیل شد و در نوبت‌های سه‌شنبه، به جای جلسه علنی، به بررسی دقیق مسائل و مباحث کلان مدیریت شهری اختصاص یافت تا فرصت کافی برای گفت‌وگوها فراهم شود.

رئیس شورای اسلامی شهر اصفهان تصریح کرد: در بخش تعامل‌ها با سازمان بازرسی کل کشور، از مدیرکل بازرسی برای حضور در جلسه و تبادل نظر دعوت به عمل آمده بود؛ اما به‌دلیل مشغله کاری و مأموریت ایشان، این جلسه برگزار نشد. مقرر شد مباحث و دغدغه‌های شورا به‌صورت مکتوب به این سازمان ارسال شود و منتظر پاسخ بمانیم.

نورصالحی خاطرنشان کرد: در رابطه با وضعیت بازنشستگان شرکت‌های وابسته، تأکید شد که درخواست‌های برای انجام موارد مشابه با «کانون بازنشستگان شهرداری»، تنها باید بر اساس قانون تجارت و با مصوبه هیئت مدیره هر شرکت و از منابع مالی همان شرکت انجام شده است؛ در صورتی که شرکت‌ها بخواهند تسهیلاتی را به‌عنوان «سپانسر» یا «حامی» دریافت کنند، باید با هیئت مدیره و مدیرعامل جدید، ریل‌گذاری و تصویب‌های لازم در هیئت مدیره هر شرکت انجام شده است؛ انتظار می‌رود این شرکت با بهره‌گیری از توان نخبگان، نقش فعال‌تری در حمایت از شرکت‌های دانش‌بنیان در مدیریت شهری ایفا کند.

نورصالحی گفت: درباره «شرکت ارزش‌آفرین هدهد» که در حوزه سرمایه‌گذاری خطرپذیر (VC) فعال است، با انتخاب هیئت مدیره و مدیرعامل جدید، ریل‌گذاری و تصویب‌های لازم در هیئت مدیره هر شرکت انجام شده است؛ انتظار می‌رود این شرکت با بهره‌گیری از توان نخبگان، نقش فعال‌تری در حمایت از شرکت‌های دانش‌بنیان در مدیریت شهری ایفا کند.

رئیس شورای اسلامی شهر اصفهان افزود: معاونت شهرسازی در خصوص سامانه «سرای ۱۰» (خدمات الکترونیک شهرسازی) گزارش داد که کندی‌ها و اختلال‌های فنی که وجود داشته، برطرف شده و وضعیت سامانه بهبود یافته است.

او ادامه داد: درباره اتصال شهرک دولت‌آباد به شهر اصفهان از طریق خیابان جانبازان نیز گزارش شورای ترافیک استان بررسی شد؛ مشاور طرح مشخص و گزارش ارائه شده است و اکنون منتظر تأیید مصوبه شورای ترافیک استان هستیم تا این پروژه در تکمیل اقدام‌های رنگ چهارم و اتصال بزرگراه جانبازان به نتیجه برسد.

نورصالحی گفت: درباره ساختار تشکیلاتی سازمان حمل‌ونقل مسافر (حاصل ادغام سازمان‌های تاکسی‌رانی و پایانه‌ها) نیز بررسی‌ها در کمیسیون پایش انجام و ساختار نهایی متناسب با تصمیم‌های قبلی تبیین شد؛ همچنین دو نماینده شورا برای عضویت در کمیسیون ماده ۳۸ (رسیدگی به اختلاف‌های پیمانکاران) انتخاب شدند.

او ادامه داد: با توجه به افزایش حجم پرونده‌ها، تعداد این کمیسیون‌ها به دو مورد افزایش یافته و نمایندگان منتخب برای رأی‌گیری نهایی در صحن علنی معرفی می‌شوند. در نهایت، آمار و ارقام مربوط به مناسب‌سازی شهری از معاونت شهرسازی درخواست شد که پس از وصول، اطلاع‌رسانی خواهد شد.

گزارش تصویری
۴

esfahan
ziba
online

صفهان زیبا

شماره ۵۴۷۵

۱۴۰۵ / ۰۷ / ۱۱

شنبه

ویراستار / عذر ادبانی

تجلیل از آتش نشانان ایستگاه ۱۹

**حمیدرضا
نیگومرام**
دبیر سرویس عکس

آیین تجلیل و تقدیر از کارکنان ایستگاه شماره ۱۹ آتش نشانی اصفهان به مناسبت ۷ مهر، روز آتش نشانی، با حضور محمد مهدی کریمی، مدیر منطقه ۱۴ شهرداری اصفهان و جمعی از معتمدان و مردم این منطقه برگزار شد.

مردمی شهرداری اصفهان با اشاره به عملکرد پروژه‌های مشارکتی نیز گفت: از ابتدای ۱۴۰۴ عملیات اجرایی ۳۶ پروژه مشارکتی در حوزه‌های مختلف به پایان رسیده و سهم شهرداری از این پروژه‌ها به ذخیره ملکی شهر اضافه شده است.

او افزود: این موضوع نشان می‌دهد مشارکت با بخش خصوصی می‌تواند از مرحله تعریف یک فرصت سرمایه‌گذاری عبور کند و در نهایت به ایجاد دارایی واقعی برای شهر منجر شود. هدف ما این است که این روند در پروژه‌های جدید نیز ادامه پیدا کند و فرصت‌های اقتصادی شهر به زیرساخت و خدمات ماندگار تبدیل شوند.

حیدری با بیان اینکه اعتماد سرمایه‌گذار یکی از عوامل اصلی تداوم این مسیر است، اظهار کرد: سرمایه‌گذار باید بداند که پس از ورود به پروژه، مدیریت شهری در کنار او خواهد بود و برای رفع موانع و پیشبرد فرایندهای اجرایی همکاری خواهد کرد. در بخش خصوصی می‌تواند از مرحله تعریف یک فرصت سرمایه‌گذاری عبور کند و در نهایت به ایجاد دارایی واقعی برای شهر منجر شود. هدف ما این است که این روند در پروژه‌های جدید نیز ادامه پیدا کند و فرصت‌های اقتصادی شهر به زیرساخت و خدمات ماندگار تبدیل شوند.

فراخوان احداث مجموعه مسکونی تجاری اطشاران در منطقه ۱۰ و پروژه احداث مسکونی تجاری مسکونی کنارگذر همت در منطقه ۶ اصفهان به‌زودی منتشر خواهد شد

پروژه سیستم اشتراک اسکوتر برقی، هفت فرصت تعریف‌شده در این بسته هستند که هرکدام ظرفیت متفاوتی برای سرمایه‌گذاری دارند.

مدیرعامل سازمان سرمایه‌گذاری و مشارکت‌های مردمی شهرداری اصفهان گفت: در پروژه مجموعه ورزشی سرو، زمینی حدود ۸۰۰ مترمربع برای تکمیل، تجهیز و بهره‌برداری ورزشی در نظر گرفته شده است و در سوله ورزشی بانوان سپاهان شهر نیز فضایی حدود ۹۵۰ مترمربع برای توسعه خدمات ورزشی پیش‌بینی شده است.

او درباره فضای کراس‌اور چهارباغ‌پایین نیز اظهار کرد: این فرصت با حدود یک هزار و ۷۰۰ مترمربع فضای بتنی آماده در زیرزمین میانی چهارباغ‌قارداشته و به دلیل موقعیت ویژه آن، ظرفیت ایجاد یک مجموعه ورزشی برای آقایان و بانوان را دارد.

حیدری با اشاره به ظرفیت‌های گردشگری شهر گفت: حمام تاریخی رهنان نیز یکی از فرصت‌های مهم این بسته است. این بنای تاریخی حدود یک هزار و ۴۸۰ مترمربع مساحت دارد و با کاربری خدماتی، گردشگری و پذیرایی می‌تواند پس از احیا و تجهیز، به یک مقصد جدید گردشگری در غرب اصفهان تبدیل شود.

او اضافه کرد: در حوزه حمل‌ونقل نیز ساختمان ایستگاه متروی آزادی و پروژه سیستم اشتراک اسکوتر برقی تعریف شده است. پروژه اسکوتر برقی در ۳۰ نقطه شهر اجرا خواهد شد که ۱۰نقطه دارای دکه خدماتی و ۲۰توسعه حمل‌ونقل پاک و ایجاد گزینه‌های جدید برای جابه‌جایی درون‌شهری است.

مدیرعامل سازمان سرمایه‌گذاری و مشارکت‌های مردمی شهرداری اصفهان همچنین درباره پروژه مجتمع تجاری مسکونی شقایق گفت: این پروژه در زمینی به مساحت حدود دوهزار و ۶۰۸ مترمربع در منطقه ۷ تعریف شده است و ظرفیت توسعه فعالیت‌های تجاری و مسکونی در این محدوده را دارد.

حیدری با تأکید بر اینکه فرایند واگذاری فرصت‌ها باید برای سرمایه‌گذار شفاف باشد، گفت: دریافت اسناد، بررسی پیشنهادها و انتخاب سرمایه‌گذار در تمام مراحل سرمایه‌گذاری در تمام مراحل تلاش می‌کند موانع پیش‌روی سرمایه‌گذار را کاهش دهد.

او افزود: مهلت دریافت اسناد این فراخوان‌ها تا ۲۲مهر۱۴۰۵ تعیین شده است و از سرمایه‌گذاران دعوت می‌کنیم فرصت‌های موجود را بررسی کرده و متناسب با زمینه فعالیت خود برای حضور در این پروژه‌ها اقدام کنند.

حیدری با اشاره به برنامه سازمان برای تعریف فرصت‌های جدید سرمایه‌گذاری اظهار کرد: این مسیر به هفت پروژه فعلی محدود نمی‌شود و دو فرصت دیگر شامل احداث مجموعه مسکونی تجاری اطشاران در منطقه ۱۰ و احداث مجموعه تجاری توسعه قراردهیم.

حیدری با اشاره به هفت فرصت جدید سرمایه‌گذاری که در شهریور و مهر امسال در قالب فراخوان و تجدید فراخوان ارائه شده است، اظهار کرد: این فرصت‌ها در حوزه‌های مختلف ازجمله ورزش، گردشگری، خدمات شهری، کاربری‌های تجاری و مسکونی و حمل‌ونقل پاک تعریف شده‌اند و سرمایه‌گذاران می‌توانند متناسب با توان و تخصص خود برای حضور در آن‌ها اقدام کنند.

از تسهیل تا بهره‌برداری مدیریت شهری اصفهان در کنار سرمایه‌گذار

تبدیل ظرفیت‌های شهر به دارایی ماندگار؛ هفت فرصت جدید سرمایه‌گذاری تا ۲۲ مهر در دسترس متقاضیان

عکس از حمیدرضا نیگوهرام

فرصت‌های مشخص و قابل سرمایه‌گذاری تبدیل کند.

■ **مشارکت‌هایی که به دارایی شهر تبدیل شد**
مدیرعامل سازمان سرمایه‌گذاری و مشارکت‌های مردمی شهرداری اصفهان با اشاره به نتایج این رویکرد گفت: با پیگیری‌های انجام شده، از ابتدای ۱۴۰۴ عملیات اجرایی ۳۶ پروژه مشارکتی در حوزه‌های تجاری، اداری، مسکونی، ورزشی و خانواده‌محور به اتمام رسیده است. او افزود: با پایان این پروژه‌ها، سهم شهرداری به ذخیره ملکی شهر اضافه می‌شود و این موضوع نشان می‌دهد مشارکت‌های شهری صرفاً روی کاغذ باقی نمانده و در نهایت به دارایی واقعی برای شهر تبدیل شده است. همچنین پروژه‌هایی مانند هتل جهان‌نما، مجموعه تجاری و پارکینگ کمزرزیی و پروژه اداری تجاری میدان شهید علیخانی را از نمونه‌های همکاری میان مدیریت شهری و سرمایه‌گذاران برای فعال‌سازی ظرفیت‌های اقتصادی ای شهر عنوان کرد.

او با تأکید بر اهمیت اعتماد سرمایه‌گذاران اظهار کرد: ایجاد یک مسیر شفاف و قابل پیش‌بینی برای سرمایه‌گذار یکی از مهم‌ترین اولویت‌های سازمان است. سرمایه‌گذار باید اطمینان داشته باشد که مدیریت شهری در کنار او قرار دارد و برای رفع موانع و پیشبرد پروژه همکاری لازم را انجام می‌دهد.

■ **هفت فرصت جدید برای سرمایه‌گذاری در اصفهان**
مدیرعامل سازمان سرمایه‌گذاری و مشارکت‌های مردمی شهرداری اصفهان با اشاره به انتشار و تجدید فراخوان هفت فرصت جدید سرمایه‌گذاری در نقاط مختلف شهر از ابتدای مهر گفت: متقاضیان و سرمایه‌گذاران تا ۲۲مهر۱۴۰۵ فرصت دارند برای دریافت اسناد این فراخوان اقدام کنند. او اظهار کرد: این هفت فرصت با توجه به نیازهای واقعی شهر و با هدف خلق ارزش افزوده اقتصادی و ارتقای کیفیت زندگی شهروندان تعریف‌شده و در قالب روش‌های مشارکتی و مدل تکمیل، تجهیز، بهره‌برداری، اجاره و انتقال در اختیار سرمایه‌گذاران قرار می‌گیرد.

حیدری افزود: این مدل به سرمایه‌گذار امکان می‌دهد با مشارکت در تکمیل و بهره‌برداری از پروژه، از ظرفیت اقتصادی آن استفاده کند و در نهایت مطابق قرارداد، زیرساخت و دارایی ایجادشده در اختیار شهر قرار گیرد.

او با اشاره به تنوع فرصت‌های ارائه‌شده گفت: این بسته سرمایه‌گذاری حوزه‌هایی از ورزش و گردشگری تا خدمات شهری و حمل‌ونقل پاک را شامل می‌شود و به همین دلیل، سرمایه‌گذاران تخصصی و فعالان حوزه‌های تجاری و خدماتی می‌توانند متناسب با توان و زمینه فعالیت خود وارد این همکاری‌ها شوند.

■ **از ورزش بانوان تا حمل‌ونقل پاک**
حیدری درباره جزئیات برخی از این فرصت‌ها توضیح داد: مجموعه ورزشی سرو در شهرک شهید کشوری در منطقه ۶ یکی از فرصت‌های تعریف‌شده است که زمینی به مساحت حدود ۸۰۰ مترمربع دارد و برای تکمیل، تجهیز و بهره‌برداری

زهره قند هاری

دبیرگروه شهر هم‌محله

اصفهان با برخورداری از ظرفیت‌های گسترده اقتصادی، صنعتی، گردشگری و شهری، یکی از شهرهای دارای زمینه‌های متنوع برای جذب سرمایه‌گذاری به‌شمار می‌رود. مزیت این شهر تنها به وجود صنایع بزرگ و سابقه طولانی فعالیت‌های اقتصادی محدود نمی‌شود؛ بلکه مجموعه‌ای از زیرساخت‌ها، نیروی انسانی متخصص، ظرفیت‌های گردشگری و فرصت‌های جدید در حوزه فناوری و خدمات شهری، زمینه‌های متنوعی را پیش‌روی سرمایه‌گذاران قرار داده است. قرار گرفتن اصفهان در جایگاه یکی از قطب‌های صنعتی کشور موجب شکل‌گیری شبکه گسترده‌ای از صنایع، شرکت‌های خدماتی، پیمانکاران و مجموعه‌های تخصصی در این شهر شده است؛ ظرفیتی که می‌تواند برای سرمایه‌گذار به معنای دسترسی به بازار، نیروی انسانی و زنجیره تأمین باشد. در کنار صنعت، ظرفیت‌های گردشگری و تاریخی اصفهان نیز امکان تعریف پروژه‌های جدید در حوزه‌های اقامتی، تفریحی، گردشگری شهری و صنایع خلاق را فراهم کرده است. از سوی دیگر، توسعه اقتصاد دانش‌بنیان و فناوری، افق‌های تازه‌ای را برای سرمایه‌گذاری در اصفهان ایجاد کرده است. حوزه‌هایی همچون هوش مصنوعی، فناوری اطلاعات، شهر هوشمند و خدمات دیجیتال شهری، ازجمله عرصه‌هایی هستند که می‌توانند سرمایه‌گذاری بخش خصوصی را به سمت فعالیت‌های نوین و ارزش‌آفرین هدایت کنند؛ در حوزه مدیریت شهری نیز تلاش به‌منظور افزایش مشارکت بخش خصوصی در اجرای پروژه‌ها، فرصت دیگری برای ورود سرمایه‌به اصفهان ایجاد کرده است. تعریف پروژه‌های مشارکتی در حوزه‌هایی مانند حمل‌ونقل، پارکینگ، گردشگری، خدمات شهری، بازآفرینی و توسعه فضاهای شهری، این امکان را فراهم می‌کند که سرمایه‌گذار علاوه بر فعالیت در بازارهای سنتی، در پروژه‌های شهری نیز حضور پیدا کند. در چنین شرایطی، مزیت اصلی اصفهان برای سرمایه‌گذاری‌های تخصصی و امکان پیوند میان سرمایه خصوصی و ظرفیت‌های موجود شهر جست‌وجو کرد، شهری که هم‌زمان از پتانثواته صنعتی و اقتصادی، ظرفیت گردشگری، زیرساخت شهری و نیروی انسانی متخصص برخوردار است و می‌تواند با تسهیل فرایندهای سرمایه‌گذاری، ظرفیت‌های بالقوه خود را به پروژه‌های اقتصادی و ماندگار تبدیل کند. مدیریت شهری اصفهان در مسیر تازه‌ای از جذب سرمایه‌های بخش خصوصی، تلاش می‌کند ظرفیت‌های اقتصادی و کمتراستفاده‌شده شهر را به پروژه‌های مشخص و قابل سرمایه‌گذاری تبدیل کند؛ مسیری که به گفته مدیرعامل سازمان سرمایه‌گذاری و مشارکت‌های مردمی شهرداری اصفهان، از فرایندی صرفاً اداری عبور کرده و به همکاری واقعی و بردبرد میان مدیریت شهری و سرمایه‌گذاران رسیده است؛ رویکردی که در کنار تسهیل فرایندها و کاهش موانع، به دنبال تبدیل سرمایه‌گذاری‌های شهری به زیرساخت‌ها و دارایی‌های ماندگار برای شهر است. ■

مسعود حیدری با اشاره به حمایت شهردار اصفهان و اعضای شورای اسلامی شهر از توسعه سرمایه‌گذاری اظهار کرد: شناسایی و فعال‌سازی ظرفیت‌های اقتصادی مغفول شهر، تسهیل فرایندها، کاهش موانع و ایجاد مسیری شفاف و قابل پیش‌بینی برای سرمایه‌گذاران، از مهم‌ترین رویکرد‌های سازمان سرمایه‌گذاری و مشارکت‌های مردمی شهرداری اصفهان است. ■

حیدری ادامه داد: اصفهان در حوزه‌هایی همچون گردشگری، خدمات شهری، ورزش، حمل‌ونقل نوین، بازآفرینی شهری، فناوری و صنایع خلاق ظرفیت‌های چشمگیری دارد و مأموریت سازمان این است که با کمک سرمایه‌گذاران توانمند، شرکت‌های دانش‌بنیان و مجموعه‌های خلاق، این ظرفیت‌ها را به

۶	آینده سازان
esfahan ziba online ۱۲۰۱۰۵	
شماره ۵۴۲۵	
۱۱ / ۰۲ / ۱۴۰۵	
شنیده	
دبیر صفحه / دبیرمسئول ویراستار / عذرآذینانی	
دکتر رضا باقریان سرارودی استاد روان شناسی سلامت دانشگاه علوم پزشکی اصفهان	

روان‌شناسی سلامت یکی از حوزه‌های میان‌رشته‌ای مهم و نوین در علوم سلامت بوده‌که در نقطه تلاقی روان‌شناسی، پزشکی و علوم سلامت شکل گرفته است. این رشته بر مطالعه نقش عوامل روان شناختی، رفتاری و اجتماعی در حفظ و ارتقای سلامت، پیشگیری از بیماری، مواجهه با بیماری‌های جسمانی، درمان، بازتوانی و بهبود کیفیت زندگی بیماران تمرکز دارد. **واژ این منظر، ماهیتی متفاوت از روان‌شناسی عمومی و حتی برخی شاخه‌های سنتی روان‌شناسی دارد.**

راه‌اندازی روان‌شناسی سلامت در کشور اولین بار سال ۱۳۸۰ در دانشگاه تهران با همکاری دانشگاه علوم پزشکی تهران آغاز شد و نخستین دوره آموزشی آن در بستری دانشگاهی و باتوجه به ماهیت میان‌رشته‌ای و سلامت‌محور این رشته شکل گرفت. تجربه نخست نشان داد که روان شناسی سلامت زمانی می‌تواند جایگاه واقعی خود را پیدا کند که آموزش آن در ارتباط نزدیک با علوم پزشکی، محیط‌های بالینی و سایر حرفه‌های سلامت قرار داشته باشد؛ با این حال، در ادامه، در ۱۳۸۴ این رشته در دانشگاه آزاد نیز راه‌اندازی و به‌تدریج با توسعه‌ای گسترده مواجه شد. توسعه‌ای که به باور بسیاری از متخصصان و صاحب‌نظران سلامت همچنان توجه کافی به ماهیت تخصصی، بین‌رشته‌ای و سلامت‌محور رشته و بدون برخورداری متناسب از زیرساخت‌های آموزشی، پژوهشی و بالینی صورت گرفت. مسئله، مخالفت با توسعه آموزش عالی غیردولتی نیست؛ بلکه، توسعه کمی رشته‌ای تخصصی بدون تناسب میان ظرفیت‌پذیرش، کیفیت آموزش، زیرساخت‌های علمی و بالینی و نیاز واقعی نظام سلامت است. گسترش این وضعیت، به تدریج نگرانی متخصصان و صاحب‌نظران روان شناسی سلامت را برانگیخت. آنان دریافتند که اگر قرار است روان‌شناسی سلامت به عنوان یک حرفه تخصصی در نظام سلامت کشور جایگاه واقعی خود را پیدا کند، نمی‌توان مسیر تربیت متخصص آن را صرفاً در چهارچوب آموزش عمومی روان‌شناسی با توسعه کمی دانشگاهی دنبال کرد.

متخصص روان‌شناسی سلامت در آینده با بیمار، بیماری‌های جسمانی، رفتارهای مرتبط با سلامت، پیشگیری، درمان، بازتوانی و تیم‌های پزشکی و سایر حرفه‌های سلامت همکاری خواهد داشت؛ بنابراین، آموزش آن نیز باید متناسب با همین مأموریت طراحی شود.

● **توسعه نامتوازن و بعضاً غیراستاندارد روان‌شناسی سلامت در دسترس‌ساز شدن** از همین منظر، از ۱۳۸۸ تلاش‌هایی برای ایجاد و توسعه آموزش روان‌شناسی سلامت در وزارت بهداشت و حرکت به سوی راه‌اندازی دوره دکتری تخصصی این رشته، آغاز شد. این تلاش، تصمیمی مقطعی یا صرفاً برای ایجاد یک عنوان دانشگاهی جدید نبود؛ بلکه واکنشی علمی و حرفه‌ای به این نگرانی بود که مسیر تربیت متخصص روان‌شناسی سلامت باید در بستری قرار گیرد که بیشترین تناسب را با ماهیت رشته و مأموریت آینده فراغ تحصیلات آن دارد. در آن مقطع، برای راه‌اندازی دوره دکتری اعلام شد که ابتدا باید مقطع کارشناسی ارشد روان‌شناسی سلامت ایجاد شود. این شرط، پذیرفته و مسیر ایجاد کارشناسی ارشد طی شد. اکنون بیش از ۱۲ سال از راه‌اندازی این مقطع گذشته است و برخی دانشگاه‌های علوم پزشکی کشور در این حوزه به تربیت دانشجوی پرداخته‌اند؛ بدین‌ترتیب، نه‌تنها پیش شرط اعلام‌شده برای حرکت به سوی دکتری تحقق یافته، بلکه در طول بیش از یک دهه، تجربه آموزشی، ظرفیت علمی، اعضای هیئت علمی و زیرساخت‌های مرتبط با آموزش روان‌شناسی سلامت نیز در دانشگاه‌های علوم پزشکی شکل گرفته و توسعه یافته است. ضرورت دکتری این رشته در اواخر ۱۳۹۶ به اتفاق آراء شورای عالی برنامه‌ریزی علوم پزشکی تصویب شد؛ با این‌همه مسیر تصویب برنامه و ایجاد دوره دکتری روان‌شناسی سلامت در وزارت بهداشت، برخلاف انتظار طبیعی حاصل از این روند، با فرازنشیب‌های فراوان مواجه شد؛ برنامه‌ای که طی سال‌ها در کارگروه‌ها و مراجع کارشناسی مختلف بررسی، اصلاح و بازنگری شد. در نهایت در فرایندی قرار گرفت که نه‌تنها تصویب آن به سرانجام نرسید، بلکه اصل ضرورت رشته نیز در

مقطعی مجدداً محل بحث قرار گرفت. از اینجا به بعد، مسئله دیگر صرفاً «راه‌اندازی یا عدم راه‌اندازی یک دوره دکتری» نیست. آنچه اهمیت پیدا می‌کند، نحوه سیاست‌گذاری، ثبات فرایند تصمیم‌سازی، سازگاری تصمیم‌های مختلف با یکدیگر، نسبت میان تصمیم‌های امروز و مواضع رسمی گذشته و مهم‌تر از همه، پیامدهای احتمالی این تصمیم‌ها برای کیفیت تربیت نیروی انسانی و سلامت مردم است.

به عبارت دیگر، اگر متخصصان این حوزه از سال‌ها پیش به توسعه نامتوازن و بعضاً غیراستاندارد روان‌شناسی سلامت در خارج از بستر نظام سلامت هشدار داده‌اند و برای ایجاد یک مسیر تخصصی، استاندارد و قابل نظارت در وزارت بهداشت تلاش کرده‌اند، امروز باید پرسید: آیا سیاست‌گذاری موجود واقعاً در جهت اصلاح این وضعیت حرکت می‌کند یا ممکن است ناخواسته همان مشکلی را که قرار بود اصلاح کند، تشدید سازد؟

در اینجا باید میان «هدف سیاست» و «پیامد احتمالی اجرای سیاست» تفاوت قائل شد. ممکن است هدف سیاست‌گذار کاملاً منطقی و قابل دفاع باشد؛ برای مثال، جلوگیری از توسعه بی‌ضابطه رشته‌ها، کنترل توسعه کمی، استفاده بهینه از منابع و حرکت به سوی آموزش‌های عمومی‌تر. اما یک سیاست درست در یک حوزه، الزاماً در همه رشته‌ها و در همه شرایط نتایج یکسانی ایجاد نمی‌کند. این نکته درباره روان‌شناسی سلامت اهمیت ویژه‌ای دارد.

ممکن است سیاست محدودکردن توسعه رشته‌های تخصصی جدید در برخی حوزه‌ها، ازجمله بعضی رشته‌های علوم پایه پزشکی، کاملاً منطقی و ضروری باشد؛ اما تعمیم یک سیاست واحد به رشته‌هایی با ماهیت، مأموریت و جایگاه حرفه‌ای متفاوت، می‌تواند به نتیجه‌ای برخلاف هدف اولیه سیاست‌گذار منجر شود. در خصوص روان‌شناسی سلامت، اگر توسعه یک مسیر تخصصی و استاندارد در دانشگاه‌های علوم پزشکی محدود شود، درحالی‌که مسیرهای موازی خارج از ساختار نظام سلامت همچنان امکان توسعه داشته باشند، این احتمال وجود دارد که به جای آنکه کیفیت آموزش ارتقا یابد، مسیر تربیت متخصص از بستر اصلی و قابل نظارت نظام سلامت فاصله بگیرد. در چنین وضعیتی، مسئله دیگر صرفاً توسعه یا عدم توسعه یک رشته نیست؛ بلکه موضوع، تناسب سیاست آموزشی با مأموریت نظام سلامت و پیامدهای آن برای کیفیت خدمات آینده است؛ بنابراین، آنچه در ادامه می‌آید، نقد اصل سیاست‌گذاری برای سامان‌دهی آموزش عالی با مخالفت با کنترل توسعه کمی رشته‌ها نیست. اتفاقاً اصل سامان‌دهی و صیانت از کیفیت آموزش کاملاً ضروری است. پرسش این است که آیا این سیاست‌ها باید بدون توجه به تفاوت ماهوی رشته‌ها با اعمال شوند یا باید هر رشته بر اساس مأموریت، نیاز نظام سلامت، جایگاه حرفه‌ای، و وضعیت موجود آموزش و پیامدهای احتمالی تصمیم‌گیری درباره آن ارزیابی شود؟

از این منظر، چند «تناقض» مطرح‌شده در ادامه، بیش از آنکه صرفاً نقد یک تصمیم یا دفاع از ایجاد یک دوره دانشگاهی باشد، تلاشی است برای طرح پرسشی بنیادی‌تر:

آیا درباره روان‌شناسی سلامت، مسئله اصلی واقعاً ابهام در ضرورت است یا آشفتگی و تغییر در فرایند تصمیم‌سازی و سپس تعمیم یک سیاست کلی به رشته‌ای با ماهیت و مأموریت متفاوت، ممکن است در نهایت به نتیجه‌ای برخلاف هدف سیاست‌گذار منجر شود؟

سرانجام، پرسش اصلی این است که اگر هدف نهایی سیاست‌گذاری آموزشی در حوزه سلامت، تربیت نیروی انسانی توانمند و صیانت از سلامت مردم است، آیا تصمیم‌های اتخاذشده درباره آینده روان‌شناسی سلامت، با این هدف نهایی هم‌راستا هستند؟ این همان نقطه‌ای است که بررسی دوازده تناقض زیر اهمیت پیدا می‌کند.

یکی از پرسش‌های جدی و قابل تأمل درباره سیاست‌گذاری آموزش روان‌شناسی سلامت در کشور این است که چگونه می‌توان ادعای صیانت از کیفیت آموزش و سلامت مردم با تصمیم‌هایی که در عمل ممکن است به نتایجی کاملاً متفاوت منجر شوند، جمع کرد؟ در این زمینه چندین تناقض اساسی وجود دارد که شایسته است مسئولان محترم وزارت بهداشت با دقت بیشتری به آن‌ها بیندیشند.

● تناقض نخست

● صیانت از کیفیت آموزش

از یک سو، مسئولان وزارت بهداشت بر صیانت از کیفیت آموزش، تربیت نیروی انسانی توانمند و ضرورت برخورداری رشته‌های مرتبط با نظام سلامت از زیرساخت‌های آموزشی، پژوهشی و بالینی مناسب تأکید می‌کنند. ازسوی دیگر، تصویب و راه‌اندازی آموزش روان‌شناسی سلامت در همان نهادی که مأموریت اصلی آن، تربیت نیروی انسانی برای نظام سلامت است و دانشگاه‌های علوم پزشکی آن از بسترهای تخصصی، اعضای هیئت علمی و محیط‌های بالینی مناسب برخوردارند، با موانع جدی

مسیر دکتری روان‌شناسی سلامت همچنان مسدود مانده

تناقض‌های سیاست‌گذاری در روان‌شناسی سلامت؛ از آشفتگی در فرایند تصمیم‌سازی تا تعمیم یک سیاست واحد به همه رشته‌ها

مواجه می‌شود. در مقابل، توسعه کمی افسارگسیخته و غیراستاندارد این رشته در دانشگاه آزاد و سایر مراکز آموزش عالی خارج از ساختار دانشگاه‌های علوم پزشکی به طور روزافزون در حال انجام است. اینک این پرسش جدی مطرح می‌شود: اگر کیفیت و زیرساخت آموزشی معیار اصلی است، چرا مسیر تربیت متخصص روان‌شناسی سلامت در بستر اصلی و تخصصی نظام سلامت مسدود می‌شود، اما مسیرهای موازی در خارج از این بستر می‌توانند توسعه پیدا کنند؟

موضوع، مخالفت با فعالیت دانشگاه‌های غیردولتی یا سایر مراکز آموزش عالی نیست؛ مسئله این است که آیا استاندارد و مأموریت آموزشی باید متناسب با ماهیت یک رشته و مسئولیت حرفه‌ای آینده آن تعیین شود یا صرفاً بر اساس امکان‌پذیرش دانشجو به صورت فله‌ای و اخذ شهریه بیشتر؟

● تناقض دوم

● صیانت از سلامت مردم

از یک سو، وزارت بهداشت خود را متولی صیانت از سلامت جامعه و ارتقای سلامت روان مردم می‌داند. ازسوی دیگر، اگر مسیر اصلی و کنترل‌شده تربیت متخصص روان‌شناسی سلامت در دانشگاه‌های علوم پزشکی مسدود یا محدود باشد، ممکن است در آینده بخش مهمی از فرصت‌های شغلی و ظرفیت حرفه‌ای این رشته توسط افرادی تأمین شود که آموزش آنان در محیط و بستر تخصصی نظام سلامت انجام نشده است.

این مسئله زمانی اهمیت بیشتری پیدا می‌کند که بدانیم متخصص روان‌شناسی سلامت با بیمار، بیماری‌های جسمانی، رفتارهای مرتبط با سلامت، پیشگیری، درمان، بازتوانی و همکاری با تیم‌های پزشکی و سایر حرفه‌های سلامت سروکار خواهد داشت.

بنابراین، پرسش اساسی این است:

آیا می‌توان درباره تربیت نیروی انسانی که در آینده مستقیماً با سلامت روان و جسم مردم و بیماران سروکار دارد، از یک سو، نگران کیفیت آموزش بود و ازسوی دیگر، مسیر آموزش تخصصی و بین‌رشته‌ای و راد بستر واقعی نظام سلامت محدود و مسدود کرد؟ اگر کیفیت آموزش این متخصصان به اندازه‌ای مهم است که بر اساس آن، از راه‌اندازی یک دوره در دانشگاه‌های علوم پزشکی جلوگیری می‌شود، همین حساسیت باید در همه مسیرهای آموزشی این رشته نیز اعمال شود؛ زیرا مسئله در نهایت منافع یک دانشگاه یا یک گروه دانشگاهی نیست؛ مسئله کیفیت خدماتی است که سال‌ها بعد به مردم ارائه خواهد شد.

● تناقض سوم

● تربیت دانشجوی کارشناسی ارشد

● بدون ترسیم مسیر دکتری

شاید یکی از عجیب‌ترین تناقض‌ها این باشد که از یک سو، در وزارت بهداشت برای مقطع کارشناسی ارشد روان‌شناسی سلامت دانشجو تربیت می‌شود؛ یعنی نظام آموزشی کشور رسماً نیاز به تربیت نیروی متخصص در این حوزه را پذیرفته است؛ اما ازسوی دیگر، هنگامی که همین دانش‌آموخته می‌خواهد مسیر تخصصی خود را در مقطع دکتری ادامه دهد، با بسته بودن مسیر دکتری روان‌شناسی سلامت در همان نظام آموزشی عمومی تر هدایت می‌شود.

این وضعیت یک پرسش بنیادین ایجاد می‌کند: اگر روان‌شناسی سلامت آن قدر ضروری است که برای مقطع کارشناسی ارشد در وزارت بهداشت دانشجو می‌پذیریم، چرا همین ضرورت در مقطع دکتری ناگهان از میان می‌رود؟ اگر پاسخ این است که کشور به متخصص روان‌شناسی سلامت در سطح دکتری نیاز ندارد، پس ضرورت تربیت دانشجوی این رشته در مقطع

کارشناسی ارشد چیست؟

اساساً دوره کارشناسی ارشد در این رشته‌ها یک دوره گذر به تخصص واقعی است. اگر کشور به متخصص سطح دکتری نیاز دارد، چرا باید دانش‌آموخته‌ای که در مسیر تخصصی روان‌شناسی سلامت آموزش دیده است، برای ادامه تحصیل در رشته‌ای دیگر یا مراکز آموزشی فاقد صلاحیت سوق داده شود؟ این گسست میان کارشناسی ارشد و دکتری، نه‌تنها مسیر رشد علمی دانشجویان را مختل می‌کند، بلکه با منطق برنامه‌ریزی نیروی انسانی نیز سازگار به نظر نمی‌رسد.

● تناقض چهارم

● محدودکردن مسیر تخصصی و باز گذاشتن مسیرهای موازی

اگر واقعاً نگرانی اصلی، کیفیت، استاندارد و سلامت مردم است، سیاست منطقی باید ایجاد مسیری روشن، استاندارد و قابل نظارت برای تربیت متخصصان روان‌شناسی سلامت باشد؛ یعنی، ابتدا نیاز نظام سلامت، سپس تعیین استانداردهای آموزشی، متعاقباً ایجاد دوره در بستر مناسب و تربیت نیروی متخصص، بعد از آن ارزیابی صلاحیت حرفه‌ای و سپس جذب و به‌کارگیری در نظام سلامت.

اما اگر مسیر اصلی در دانشگاه‌های علوم پزشکی مسدود شود، درحالی‌که مسیرهای موازی برای تربیت دانشجو در سایر مراکز فاقد زیرساخت آموزشی وجود داشته باشد، ممکن است در بلندمدت با وضعیتی مواجه شویم که برخلاف هدف اولیه سیاست‌گذار است؛ محدودکردن مسیر تخصصی و کنترل‌شده، در کنار گسترش مسیرهای متعدد و کمتر هم‌راستا با مأموریت نظام سلامت. این دقیقاً همان جایی است که شعار «صیانت از کیفیت» باید با پیامد واقعی سیاست‌ها سنجدیده شود.

پرسش نهایی؛ بنابراین، مسئله را نباید صرفاً به اختلاف نظر درباره ایجاد یک رشته دانشگاهی تقلیل داد.

مسئله این است: آیا سیاست فعلی واقعاً به صیانت از کیفیت آموزش و سلامت مردم منجر می‌شود یا ممکن است ناخواسته شرایطی ایجاد کند که در آینده، نظام سلامت با کمبود متخصصان تربیت‌شده در بستر واقعی خود و افزایش نیروهای مواجه‌شده که آموزش آنان از نظر محتوا، محیط بالینی و ارتباط با نظام سلامت، الزاماً متناسب با نیازهای این حوزه نبوده است؟

اگر معیار، کیفیت آموزش و سلامت مردم است، منطقی است که پرسیده شود:

چرا مسیر تربیت دکتری روان‌شناسی سلامت در بستر اصلی خود، یعنی دانشگاه‌های علوم پزشکی، مسدود است؟

چرا دانش‌آموخته کارشناسی ارشد روان‌شناسی سلامت در وزارت بهداشت، برای ادامه تحصیل تخصصی در همان حوزه مسیر مشخصی ندارد و چرا به جای طراحی یک مسیر استاندارد، روشن و قابل نظارت برای تربیت این متخصصان، اجازه داده می‌شود نیاز آینده نظام سلامت از مسیرهایی تأمین شود که الزاماً از ابتدا با مأموریت و ساختار نظام سلامت طراحی نشده‌اند؟

در نهایت، آنچه باید در مرکز تصمیم‌گیری قرار گیرد، نه منافع یک دانشگاه، یک وزارتخانه یا یک گروه علمی، بلکه منافع بیمار و سلامت مردم است؛ زیرا کیفیت تربیت متخصص امروز، کیفیت خدمات سلامت فرداست و اشتباه در سیاست‌گذاری آموزشی ممکن است سال‌ها بعد، زمانی که اصلاح آن بسیار دشوار شده، خود را در کیفیت خدمات و سلامت روان جامعه نشان دهد.

این گسست میان کارشناسی ارشد و دکتری، نه‌تنها مسیر رشد علمی دانشجویان را مختل می‌کند، بلکه با منطق برنامه‌ریزی نیروی انسانی نیز سازگار به نظر نمی‌رسد.

● تناقض پنجم

● موضع رسمی وزارت بهداشت در گذشته در برابر وضعیت امروز

از یک طرف، آقای دکتر سید حسن قاضی‌زاده‌هاشمی، وزیر وقت بهداشت، طی کتابچه‌های رسمی با آقای حسن روحانی، رئیس‌جمهور وقت، صراحتاً اعلام کرد که رشته روان‌شناسی ماهیتاً با حوزه سلامت مرتبط است و متولی راه‌اندازی و توسعه آن باید وزارت بهداشت باشد. متعاقب آن نیز وزارت بهداشت در خصوص مداخله‌های خارج از چهارچوب تخصصی در این حوزه اعتراض رسمی خود را اعلام کرد و موضوع از سوی دفتر ریاست جمهوری به وزیر وقت علوم منعکس شد. اما از طرف دیگر، پس از سال‌ها تلاش برای تدوین برنامه دکتری روان‌شناسی سلامت در وزارت بهداشت، هنگامی که برنامه در شورای معین شورای عالی برنامه‌ریزی علوم پزشکی وزارت بهداشت مطرح می‌شود، اساساً وجود این رشته در وزارت علوم و دانشگاه آزاد به عنوان یکی از مبنای ایجاد شبهه درباره جایگاه و ضرورت آن در وزارت بهداشت مطرح می‌شود. این پرسش اساسی مطرح است: چگونه رشته‌ای که در مکاتبه‌های رسمی بالاترین مقام وقت وزارت بهداشت، صراحتاً دارای ماهیت سلامت و در حیطه مأموریت وزارت بهداشت شناخته شده بود، چند سال بعد به دلیل وجود همان رشته در خارج از وزارت بهداشت، با تردید درباره جایگاه و ضرورت آن در وزارت بهداشت مواجه می‌شود؟

● تناقض ششم

● ماه‌ها و سال‌ها کار کارشناسی در برابر یک تغییر ناگهانی

● در تصمیم‌گیری

از یک طرف، برنامه پیشنهادی دکتری روان‌شناسی سلامت طی مراحل مختلف

مسیر دکتری روان‌شناسی سلامت همچنان مسدود مانده

کارشناسی، در چندین کارگروه در وزارت بهداشت بررسی شده و با دریافت نظرهای تخصصی و انجام اصلاحات متعدد، بارها موردبازبینی و چکش‌کاری قرار گرفته است. از طرف دیگر، با تغییر دبیر شورای عالی برنامه‌ریزی، برنامه پس از طی این فرایند طولانی کارشناسی، در شورای معین با رویکردی متفاوت مواجه شده و اساساً برنامه طرد و مردود اعلام می‌شود.

این پرسش مطرح است: آیا تغییر مسئول یا دبیر یک شورا می‌تواند موجب تغییر بنیادین در ارزیابی برنامه‌ای شود که پیش از آن، مسیر طولانی کارشناسی را طی کرده است؟

اگر برنامه از نظر علمی و کارشناسی دارای اشکال‌های اساسی بوده، چرا این ایرادها در مراحل متعدد قبلی شناسایی و تعیین تکلیف نشده بود؟ اگر اشکال‌ها قابل اصلاح بوده، چرا به جای اصلاح و تکمیل برنامه، اصل برنامه با تغییر رویکرد مواجه شده است؟

● تناقض هفتم

● توافق بر اصلاح برنامه

در برابر تغییر موضوع به «ضرورت رشته»

از یک طرف، در شورای معین تابستان ۱۴۰۳ درباره برنامه دکتری روان‌شناسی سلامت پیشنهادها و اصلاحاتی مطرح و مقرر شد برنامه بر اساس این اصلاحات بازنگری شده و در جلسه بعد، پس از بررسی اصلاحات، درباره تصویب و ابلاغ آن تصمیم‌گیری شود. از طرف دیگر، پس از انجام چندین جلسه کار کارشناسی و اصلاح برنامه مطابق پیشنهادهای شورای معین، در جلسه بعد در تابستان ۱۴۰۴ به جای بررسی اصلاحات انجام‌شده و تصمیم‌گیری درباره برنامه، اساساً ضرورت رشته مطرح و به رأی گذاشته و سپس موضوع به شورای عالی ارجاع شد. این تغییر مسیر، یک تغییر جدی ایجاد می‌کند؛ اگر مسئله، اصلاح برنامه بود، چرا پس از انجام اصلاحات مورد درخواست، موضوع از بررسی و تصویب برنامه به «ضرورت رشته» تغییر کرد؟ اگر از ابتدا ضرورت رشته محل تردید بود، چرا این موضوع پیش از ورود برنامه به فرایند اصلاحات مطرح و تعیین تکلیف نشد؟

این تغییر موضوع، چنین شائبه‌ای را ایجاد می‌کند که معیار ارزیابی برنامه در میانه فرایند تغییر کرده است؛ به گونه‌ای که برنامه‌ای که قرار بود با اصلاحات تکمیل و برای تصویب آماده شود، ناگهان با پرسش بنیادی‌تری درباره اصل ضرورت رشته مواجه شده است.

● تناقض هشتم

تغییر موضوع از «چگونه اجرا شود؟»

به «آیا اصلاً ضروری است؟»

در واقع، سیر اتفاق‌ها یک تناقض مهم دیگر را نیز نشان می‌دهد. در ابتدا بحث بر سر این بوده است که برنامه دکتری روان‌شناسی سلامت چگونه باید طراحی و اجرا شود؟ برای این منظور، کارگروه‌ها تشکیل شده، برنامه بررسی شده، اصلاحات پیشنهاد شده و چندین جلسه برای ارتقای آن صرف شده است؛ اما در ادامه، پرسش از «چگونه اجرا کردن» به «آیا اصلاً ضرورت دارد؟» تغییر کرده است. این در حالی است که اگر ضرورت رشته از ابتدا محل تردید جدی بوده، منطقی به نظر می‌رسد که این موضوع پیش از صرف این حجم از زمان، انرژی و کار کارشناسی تعیین تکلیف می‌شد؛ بنابراین، پرسش نهایی این بخش چنین است؛ چگونه ممکن است یک برنامه پس از طی مراحل متعدد کارشناسی و دریافت اصلاحات برای رسیدن به تصویب، ناگهان با تغییر مبنای تصمیم‌گیری مواجه شده و اصل ضرورت رشته در مرحله بعدی به موضوع اصلی تبدیل شود؟ مجموع این موارد، ضرورت بررسی دقیق و شفاف سیر تصمیم‌گیری، مذاکره‌های شوراها، مبنای تغییر مواضع، نحوه رأی‌گیری و انطباق صورت‌جلسه‌ها با تصمیم‌های واقعی جلسه‌ها را بیش ازپیش آشکار می‌کند. مسئله صرفاً تصویب یا عدم تصویب یک رشته دانشگاهی نیست؛ بلکه، ثبات فرایند تصمیم‌گیری، شفافیت، پاسخ‌گویی و اطمینان از این است که تصمیم نهایی دقیقاً بر مبنای همان فرایندی اتخاذشده که در سوابق رسمی منعکس شده است.

● تناقض نهم

● ضرورت یکسان، اما دو نتیجه متفاوت

● با تغییر ترکیب شورا

از یک سو، در سال‌های گذشته، ضرورت ایجاد دوره دکتری روان‌شناسی سلامت در شورای معین و شورای عالی برنامه‌ریزی علوم پزشکی با رأی قاطع و اتفاق آرا به تصویب رسیده بود؛ به گونه‌ای که کمتر رشته‌ای را می‌توان یافت که ضرورت آن با چنین اجماع و اتفاق نظری مورد تأیید قرار گرفته باشد. این تصمیم، حاصل یک فرایند کارشناسی و تخصصی در همان ساختار تصمیم‌گیری وزارت بهداشت بود و نشان می‌داد که در آن مقطع، ضرورت تربیت متخصص در مقطع دکتری روان‌شناسی سلامت برای نظام سلامت، امری روشن و قابل دفاع تلقی شده است.

صاحب امتیاز شرکت فرهنگی هنری مطبوعاتی پیام اصفهان زیبا مدیرمسئول دکتر علی قاسم زاده مدیرعامل سید علیرضا حسینی سردبیر محمد حسین اعتزازیان

معاون بازرگانی سید محمدوحید حکیم فعال معاون اداری و مالی جواد علیقتیان

هیئت تحریریه فرشاد توسلی، فاطمه رجب زاده و مریم تقیان (فرهنگ و اندیشه) احمد مهرکوش، زهره سادات کاظمی زهره قند هاری و سارا حفیظی (هم محله) یگانه ظاهری، مینا ایزدی و منیره سادات کا وسانی (اقتصاد و سیاست) محمد حسین اعتزازیان و لیلاقمی (روایت شهر و جامعه)، سیده نرگس نظام الدین (هنر و ادبیات)، زینب تاج الدین (پایداری)، جواد جلوانی (تاریخ شفاهی) مهری مصورا و ورزش

گرافیک علیرضا مظاهری
علی نصر آزادانسی و سولماز رجبی
سر ویراستار عبدالرضا

عکس حمیدرضا نیکومرام

چند رسانه‌ای سید میلاد میردامادی حسین کشکولیان و امید هاشم زاده

مجاری و شبکه های اجتماعی مهدی سروری
زهراتوکلی، سائده رتوکی
لیلا کهلانی، فاطمه ترکلی

فناوری اطلاعات محمد کاظم کمالی

حل مشکل سرایداران، نیازمند نگاهی ویژه است

نیروهای خدماتی مدارس از سختی معیشت، کار زیاد و فرسودگی شغلی می گویند

سارا
حفیظی

خبرنگار

این بخش را با انجام کار خارج از توان و ابلاغ کاری در مدارس بر عهده گرفته اند، ایشان نیز زحمات آن ها را با پرداخت مزایای مربوط جبران کند و باعث ایجاد انگیزه جهت ادامه کار شود.»

■ مطالبات نیروها بحق است

در این زمینه جلال سلمانی، مدیر اطلاع رسانی و روابط عمومی اداره کل آموزش و پرورش استان اصفهان در گفت وگو با «اصفهان زیبا» توضیحاتی را ارائه می دهد.

او در خصوص کلابه نیروهای خدماتی از تفاوت حقوق و مزایایشان با خدمات مشابه در سایر بخش ها و ارگان ها می گوید: «مطالبات این عزیزان کاملا بحق و نیازمند نگاه ویژه از سوی حاکمیت است. سرایداری و خدمات در مدرسه ای با چهارصدپانصد دایش آموز، کار بسیار سنگینی است؛ اما مسئله تأمین حقوق و افزایش ردیف های مزدی مستقیما به تأمین اعتبار و مجوزهای سازمان برنامه و بودجه مربوط می شود. با این وجود، سال گذشته با دستور و پیگیری شخص وزیر، اقدامی جدی انجام شد و حقوق سرایداران ترمیم پیدا کرد؛ یعنی حدود هفت میلیون تومان به دریافتی این عزیزان به اضافه سه آتیم دیگر اضافه شد؛ به طوری که در حال حاضر دریافتی یک سرایدار به حدود ۲۱ تا ۲۲ میلیون تومان رسیده است که از حقوق اولیه یک معلم در برخی موارد بیشتر است؛ بنابراین نگاه مدیریت آموزش و پرورش نسبت به این قشر مثبت بوده و تا جایی که مقدورات بودجه ای اجازه داده، پیگیری شده است.»

■ جاماندن افزایش دستمزد از تورم

سلمانی در پاسخ به اینکه به نظر می رسد این تغییرات با توجه به تورم موجود نتوانسته رضایت ایجاد کند، می افزاید: «واقعیت این است که با تورم فعلی جامعه، هزینه های زندگی سرسام آور است. امسال سهم آموزش و پرورش از بودجه عمومی کشور حدود ۹ درصد بوده که برای رسیدن به وضعیت ایدئال تر، این میزان باید به حدود ۱۸ درصد برسد. متأسفانه ما هیچ وقت به این عدد نرسیده ایم. گرچه فرامشی این سهم تا حدود ۱۲ رسید؛ اما تورم باعث شد که این پیشرفت هم از بین برود. با وجود اینکه بالاترین سهم در میان دستگاه ها به آموزش و پرورش تعلق داشته؛ اما شما باید حجم جامعه هدف را هم ببینید. فقط در استان اصفهان حدود ۶ هزار معلم شاغل و ۱۱ هزار معلم بازنشسته داریم. وقتی جامعه آماری تا این حد گسترده است، تقسیم اعتبارات، کار را دشوار می کند. با این حال این موضوع نیاز به ورود ویژه دارد و باید برای این مسئله چاره ای اندیشید تا نظام آموزشی شاداب تری داشته باشیم.»

■ کمبود نیرو داریم

مدیر روابط عمومی آموزش و پرورش استان اصفهان ادامه می دهد: «متأسفانه بحران اصلی ما اکنون کمبود شدید نیروی خدماتی است. تقریبا نیمی از مدارس استان اصفهان سرایدار یا نیروی خدماتی ندارند؛ اما قیلا حدود دوهزار و ۶۰۰ نیروی خدماتی در استان داشتیم که طی سال های اخیر بخش عمده ای از آن ها بازنشسته شدند و مجوز جایگزینی متناسب صادر نشد. در حال حاضر کسری ما بیش از دوهزار نفر است. در آزمون استخدامی اخیر هم سهمیه بسیار محدودی (حدود ۱۰۰ نفر) به استان داده شد که اصلاً پاسخگوی این حجم از کمبود در مدرسی با جمعیت های ۳۰۰ تا ۷۰۰ دانش آموز نیست.»

این مسئول در خصوص تغییر رسته نیروهای خدماتی با وجود ادامه تحصیل آن ها تصریح می کند: «ما با پیشرفت، ادامه تحصیل و ارتقای همکارانمان مخالفتی نداریم و به آن احترام می گذاریم؛ اما موضوع اینجاست که استخدام این افراد

جایمان بیاید. عملاً ۲۴ ساعته در خدمت مدرسه ایم اما هیچ اضافه کاری نداریم.»

از دیگر مشکلات این قشر زحمتکش، عدم تغییر رسته شغلی است. عده ای از نیروهای خدماتی ادامه تحصیل داده اند؛ به این امید که شغلشان تغییر کند و وارد کادر آموزشی یا اداری شوند؛ اما به دلیل کمبود نیرو این مسئله اتفاق نیفتاده و باعث سرگردگی این افراد شده است.

■ دل نوشته همیاران مدارس

در یکی از کانال های پیام رسان که مربوط به همیاران مدارس است، این متن نوشته شده که گویای حال حدود چهارهزار نیرویی است که عضوان هستند: «در بین همه این پست ها و عناوین اِغناوین شغلی در آموزش و پرورش، یک قشر خدوم و زحمتکش وجود دارد که نه دیده می شوند و نه صدای این عزیزان که مادقانه و دلسوزانه خدمت می کنند، شنیده می شود. این عزیزان همان نیروهای خدماتی، مدرسه یاران یا سرایداران و خدمتگزاران مدارس هستند که شبانه روز بدون هیچ گونه پشت دشتی برای سربلندی و افتخار کشور، به آینده سازان و معلمان گرامی در مدارس خدمت می کنند. این عزیزان زحمتکش با اینکه دیده نمی شوند؛ اما بار تمامی مسئولیت های مدارس را بر دوش می کشند. اینان جوانی، غرور، عزت نفس و سلامتی خود را فدا کردند تا سربلندی و افتخار را نصیب کشور و آینده سازان کنند؛ ولی متأسفانه مسئولان وزارت آموزش و پرورش با کم لطفی و بی توجهی خود، این عزیزان را به حال خود رها کرده و نادیده می گیرند و حتی حاضر نیستند به درستی حقوق و مزایایی که قانون گذار برای آن ها تعیین و تصویب کرده، پرداخت کنند. کمبود نیروی انسانی در این بخش باعث شده بار مسئولیت جبران آن را هم بدون اینکه هیچ گونه مزایایی در ارتباط با انجام کار در مدرسی غیر از مدرسه هدف (که ابلاغ شروع به کار برای آن ها صادر شده) پرداخت نمایند؛ و در بسیاری از شهرستان ها، مناطق و نواحی، به اجبار این عزیزان را با تهدید وادار به انجام کار در چندین مدرسه می کنند. سرایداران و خدمتگزاران مدارس هم استخدام شده و زارتخانه آموزش و پرورش هستند و انتظاری جز اجرای عدالت و دیده شدن ندارند. این عزیزان دلسوز و زحمتکش انتظار دارند شان و کرامت انسانی آن ها نیز مانند دیگران حفظ شود. سرایداران و خدمتگزاران مدارس هم خانواده، زن و بچه دارند و دغدغه مند آینده اند و از وزیر محترم آموزش و پرورش به عنوان متولی امر انتظار دارند همچنان که این عزیزان کمبود نیروی انسانی در

آفتاب هنوز سر نر زده که جلوی در آهنی مدرسه می ایستند. ذکری زیر لب می گویند و با همان لباس همیشگی کار، مشغول آب و جارو کردن می شود تا پاکیزگی که نشانه ایمان است، از بدو رود به مدرسه آغاز شود و دانش آموزان با روحیه ای شاداب تر وارد کلاس شوند. با لیخند و آرامش منتظر می ماند تا آخرین دانش آموزی هم که دیرش شده برسد؛ سپس در مدرسه را می بندد و به کارهای دیگرش می رسد. برای دانش آموزان، او «بابای مدرسه» است؛ کسی که توبیخ های اقتاده روی پشت بام مدرسه را پایین می اندازد، رنگ های تفریح همه جاحضور دارند؛ مبادا خاطری مکدر شود و تا آخرین لحظه کنار دانش آموزی که والدینش دیر کرده اند می ماند و با مهربانی به او دل داری می دهد. پشت لیخند مهربان او اما مردی است که شب هنگام با هزاران فکرو خیال سر بر لبین می گذارد و سفره کوچیک و مخارج زندگی، خواب را از چشمانش می رباید دست هایش پر از ترک است، شونده های مختلف پوستش را آزرده و پاهایش بعد از سال ها خدمت در مدرسه، توان گذشته را ندارد. ■

شرح حال نیروهای خدماتی و سرایداران مدرسه، داستانی پرآب چشم است؛ وقتی یکی از آن ها در پیامی به ما می نویسد: «آیا با این همه سال خدمت در مدرسه ما نباید دیده شویم؟ مگر مشکلات موجود در آموزش و پرورش فقط مخصوص معلمان است؟ لطفاً درد ما را هم به گوش مسئولان برسانید. قبل از اینکه به صورت رسمی کد پرسنلی بگیرم، با وجود انجام کارهای تأسیساتی در اداره کل آموزش و پرورش، چندین سال خودم حق بیمه ام را پرداخت می کردم. از سال ۱۳۹۱ که دارای کد شدیم، قول دادند که بعد از سه سال تبدیل وضعیت می شویم؛ ولی همچنان با ۲۲ سال سابقه خدمت، تبدیل وضعیتی اتفاق نیفتاده است.»

فیروزمندی که بر اثر تصادف هنگام انجام کار دچار مشکلات جدی سلامتی شده، می گوید علاوه بر اینکه حقوقش کفاف خرج و مخارج زندگی را نمی دهد، وضعیت جسمانی اش باعث شده دیگر مثل سابق نتواند کار کند. مدرسه محل خدمتش ۸۰۰ دانش آموز دارد که نیازمند سه نیروی خدماتی است؛ اما فقط یک نیروی کمک یی که روز در میان به کمکش می آید و باقی امور به عهده خود اوست که این مسئله توانش را تحلیل برده. از دیگر مشکلاتی که این بابای مدرسه به آن اشاره می کند، حق بیمه، پایه سنواتی و اضافه کاری است که به آن ها تعلق نمی گیرد: «حقوق ما با این همه سابقه کار با یک فرد تازه وارد تفاوتی ندارد. سال به سال نیروی کار کمتر می شود و حجم کار بیشتر. طبق قانون، مدرسه ما سه نیروی انسانی خدماتی کسری دارد که یاران بر دوش من است. از همه مهم تر، پایه حقوق در فیش حقوقی خیلی کم است که این مسئله برای بازنشستگی ما معضلی جدی است.»

■ نانمان توی روغن است؟

«مردم فکر می کنند در خانه رایگان داریم زندگی می کنیم و نانمان توی روغن است؛ این جمله یکی دیگر از نیروهای خدماتی است که نامش را نمی گوید. او با سابقه بیست ساله خدمت به مردم، از برخی نگاه ها گلایه دارد و می گوید: «مردم نمی دانند زندگی در یک خانه کوچک گوشه حیاط یعنی چا؛ ما نه تعطیلی داریم و نه پنجشنبه و جمعه. تابستان و زمستان باید نگهدار مدرسه باشیم. حتی برای رفتن به سفر یا مراسم ختم اقوامان باید کلی خواهش و تمنا کنیم یا از جیب خودمان هزینه کنیم تا کسی

از ابتدا برای رسته خدماتی بوده و اگر اجازه تغییر رسته به آن ها داده شود، مدارس به کلی از نیرو خالی می شوند. وقتی ما با کسری بیش از دوهزار نفری روبه روهستیم و سهمیه جذب جدید هم در حد ۱۰۰ نفر است، چگونه می توانیم نیروهای خدماتی موجود را به کادر دفتری یا آموزشی منتقل کنیم؛ در حالی که جایگزینی برای نظافت، نگهداری و حراست مدرسه نداریم؟ به همین دلیل از نظر ضوابط اداری، اعمال مدرک و تغییر رسته با محدودیت های قانونی روبه روست.»

به گفته سلمانی، شرح وظایف هر فرد در آموزش و پرورش مشخص است. او درباره فعالیت خارج از شرح وظایف این نیروها می گوید: «به واسطه شرایطی که در کشور ما وجود دارد، با کمبودها و کسری هایی روبه روهستیم. این بزرگواران همیشه، همان طور که این کلمه را بارها شنیده اید، 'بابای مدرسه' بوده اند. از قدیم الایام با بزرگواری نقش پدری را در مدرسه ایفا کرده اند و حتی اگر مسئله ای پیش آمده، فراتر از وظایف رسمی شان عمل کرده اند. این عزیزان اگر نباشند، کار مدرسه لنگ می ماند و ما قادران رجماتشان هستیم. ما معتقدیم سرایدار و نیروی خدماتی، فقط یک نیروی اجرایی و نظافتی صرف نیست؛ بلکه یک عنصر تربیتی در مدرسه است. خیلی از بچه ها ارتباط صمیمانه ای با بابای مدرسه دارند. تکریم این افراد جزو وظایف اخلاقی و سازمانی ماست. علاوه بر این، ما باید به سمت اصلاح فرهنگ عمومی در مدارس برویم؛ نباید همه بار نظافت و نگهداری مدرسه فقط روی دوش یک نفر باشد. تلاش ما این است که فرهنگ مسئولیت پذیری در دانش آموزان تقویت شود تا خود بچه ها مراقب نظافت محیط درس و کلاس خود باشند؛ نه اینکه مدرسه رها شود و فساد مضاعفی به سرایدار بیاید. با این حال باز هم تأکید می کنم که این مسئله نیاز به نگاه ویژه دولت دارد؛ همان طور پیام مقام معظم رهبری در آغاز سال تحصیلی بر ایمان بسیار دگرگم کننده بود.»

■ مشکلات خانه های سرایداری

در مدرسی که سوئیت با خانه سرایداری تمییه شده، هدف اصلی هم حراست و نگهدانی شبانه روزی از مدرسه و تجهیزات بوده و هم اینکه کمک به سرایدار برای تأمین مسکن (به ویژه با هزینه های سنگین اجاره) باشد. این مسئول این درباره بیان می کند: «البته می پذیریم که وضعیت این خانه ها در همه مدارس یکدست نیست. در مدرسی که نوساز هستند یا بازسازی شده اند، شرایط قابل قبول و مناسب است؛ اما در مدارس قدیمی ساز متأسفانه با فرسودگی فضا و کمبود امکانات روبه روهستیم. تلاش بر این است که با همکاری اداره کل نوسازی و کمک خیران و توسط مدیران از طریق سرانه مدارس، بهسازی و تعمیر این فضاها در دستور کار قرار گیرد تا محیطی آبرومند و ایمن برای زندگی خانواده های این عزیزان فراهم باشد.» سلمانی در نهایت بهداشت و سلامت این نیروها نیز می گوید: «نیروهای خدماتی در بدو ورود دوره های آموزشی مربوط به اصول ایمنی، کار با مواد شوینده استاندارد و پروتکل های بهداشتی را طی می کنند. علاوه بر این، سالانه دوره های ضمن خدمت با همکاری مراکز بهداشت و اداره سلامت آموزش و پرورش برگزار می شود تا از بروز خطرات شغلی و آسیب های احتمالی پیشگیری شود. البته سلامت همکار در هر رده ای که باشد اولویت اول ماست.»

بحث رمخصی و جایگزین شدن نیروها از دیگر مواردی است که درخصوص آن تأکید می کند: «روال کاملاً مشخص و قانونی است. اگر خدای ناکرده مشکلی برای هر کدام از همکاران پیش بیاید، موضوع در کمیسیون پزشکی بررسی می شود و در صورت تأیید مدارک، برای ایشان مرخصی استعلاجی لحاظ می شود تا بهبودی کامل حاصل شود. در خصوص کمبود نیرو نیز تدابیر منطقه ای صورت می گیرد؛ در صورتی که امکان حضور نیرو نباشد، نهایتاً دو تا سه روز تمهیدات لازم برای تأمین یا جایگزینی موقت اندیشیده می شود تا امور به صورت حداقلی انجام شود و کار مدرسه روی زمین نماند.»

